

de forskjellige Deltagere kun svare pro rata. Det er vistnok i sig selv en Uting, Noget, der er ganske uoverensstemmende med det almindelige europæiske Begreb om et responsabelt Handelselskab, og en Sætning, der næppe kan forstaaes andet Steds, ligesom den i mange Tilfælde vil kunne bidrage til, at navnlig udenlandske Firmaer, der ikke kjende dette Forhold, narres, idet de stole paa, at en Person, der bitterlig er responsabelt Medlem af et Handelselskab, ogsaa er fuldt ansvarlig for Selskabets Gjæld. Det er heller ikke gjældende Ret i Sverig og Norge, og det er derfor et Punkt, hvorved man haade kommer i Overensstemmelse med disse Lande, og hvorved man ogsaa opnaar en Forbedring i det Bestaaende. Dernæst er der ogsaa et andet Punkt, hvor der utvivlsomt ogsaa opnaas en Fordel i Sammenligning med de nugjældende Regler. Det er ved de mere udførlige og præcise Regler for, hvad der skal anmeldes, i Sammenligning med, hvad der gjælder nu. Saaledes skal jeg blot anføre som Exempel paa en Bestemmelse, som vistnok maa anses for at være meget ønskelig, men som ikke findes i den nuværende Lovgivning, at der ved ethvert Aktieselskabs Anmeldelse skal angives f. Ex., om Aktierne ere fuldt indbetalte og i modsat Fald, naar Indbetalingen kan kræves. Det er et Forhold, som man efter den nu bestaaende Fimalovgivning ikke er pligtig til at opgive Noget om, skjøndt det dog er af betydelig Interesse for Publikum at faae at vide, om Aktierne ere fuldt indbetalte eller ikke, eller hvorvidt de overhovedet ere indbetalte i Aktieselskabet. Jeg tror derfor, at Lovforslaget, uagtet det vilde have været bedre, om de tædsfundne Endringer ikke vare skete, alligevel er et Fremskridt og som saadant værd at tage.

W. Petersen: Som af den høitæredede Justitsminister fremsført, er det Lovudkast, som vi i Dag skulle behandle, Frugten af et Samarbejde mellem de tre nordiske Riger for at tilvejebringe en nogenlunde ensartet Lovgivning paa Samfærdslens og Handelens Omraade i de tre Lande. Et lignende Lovforslag som det, der i Dag foreligger, blev forelagt i Samlingen 1886—87. Et andet Medlem og jeg tillod os den Gang at fremsætte enkelte Bemærkninger derimod. En af disse Indvendinger var den, at Gebyrerne for Registreringen ifølge Forslaget skulde tilfalde Statskassen, medens vi ønskede, at de paa Landet ligesom i Kjøbenhavn skulde tilfalde Kommunekassen. Den anden Anke, som vi fremsførte, var den, at Enhver skulde, selv om han handlede under sit eget Navn, være forplig-

tet til at anmeldte sit Firma. Den første af disse Anker blev rettet her i Thinget den Gang, idet den ærede Justitsminister erklærede det uden Betydning, hvilke Kasser Gebyrerne tilfaldt. Med denne Endring gik, som den ærede Minister bemærkede, Forslaget over til det andet Thing, men der kom det ikke længer end til 1ste Behandling. Med Hensyn til Indvendingen mod den enkelte Persons Anmeldelsespligt turde det andet Medlem og jeg ikke stille Endringsforslag, idet vi mente, at det let kunde forrykke den Overensstemmelse i Forholdet, der vilde blive mellem Danmark paa den ene Side og Norge og Sverig paa den anden Side. Nu har Forslaget været forelagt og behandlet i det andet Thing, og den ærede Minister har allerede gjort Regnskab for, hvilke Endringer der der ere foretagne i Forslaget. Jeg skal derfor ikke indlade mig nærmere derpaa, men kun udtale min Glæde over, at den ærede Minister er gaaet ind paa, at den enkelte Person, som handler under sit eget Navn, ikke er pligtig til at gjøre Anmeldelse, men kan gjøre det, dersom han vil. Dermed er Brodden taget af hele Spørgsmaalet, og jeg kan da helt slutte mig til Lovforslaget. Noget Andet, som ogsaa har fornøiet mig, er, at den ærede Minister i det andet Thing har udtalt sig om § 37 derhen, at de nuværende Indehavere af Firmaer, som have gjort Anmeldelse efter den nuværende Fimalov, kunne lade det bero dermed, selv om disse Anmeldelser ikke stemme aldeles overens med Bestemmelserne i det her foreliggende Lovforslag. Jeg har saaledes ikke flere Anker imod Lovudkastet, og skal derfor, ligesom den ærede Minister, anbefale Thinget at vedtage Forslaget usorandret, som det er kommet fra det andet Thing, idet jeg bestemt tror, at vi ved Vedtagelsen af Lovforslaget ville være gaaede et godt Skridt fremad i Forhold til den nu bestaaende Tilstand.

Dan: Det kan sikkert ikke negtes, at naar man skal samle tre Rigers Lovgivning til et fælles Formaal, maa man resignere en Del, og det fremgaar ogsaa af nærværende Lovforslag, at det har været nødvendigt at resignere, idet det ikke er lykkedes i Sverig og heller ikke synes at skulle lykkes her at føre Lovforslaget igjennem notagtig i samme Stikelse, hvori det oprindeligt var ment at skulle gjælde for alle tre Riger. I Norge har man, saavidt jeg veed, endnu ikke taget fat paa Sagen. Det betaler sig imidlertid sikkert godt at resignere en Smule i denne Henseende, idet en fælles Lovgivning paa Handelens og Samfærdslens Omraader i de tre skandinaviske Riger maa siges at